

психологічної залежності до азартних ігор деяких осіб є основною умовою для організації цього незаконного виду господарської діяльності.

Найбільш ефективним напрямком віктимологічного запобігання ігроманії, вважаємо індивідуальне віктимологічне запобігання, оскільки при його здійсненні можна враховувати індивідуальні риси й особливості, притаманні кожному гравцеві, завдяки чому обрати ефективніші засоби впливу.

Список використаних джерел:

1. Кримінологія: підручник / за ред.: В.В. Голіна, Б.М. Головкін, М.Ю. Валуйська та ін. Харків: Право, 2014. 440 с.

2. 219. Рябчук С.В. Окремі питання віктимологічного запобігання ігроманії в Україні. Актуальні питання теорії і практики застосування сучасного вітчизняного та міжнародного права: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (м. Київ, 8-9 червня 2018 р.). Київ: Центр правових наукових досліджень, 2018. Ч. 2. С. 61-64.

3. Потерпілий від злочину (міждисциплінарне правове дослідження): монографія / заг. ред. Ю.В. Бауліна, В.І. Борисова. Харків: Кроссруд, 2008. 364 с.

Коваленко-Марченкова Євгенія Вікторівна,
к.е.н., доцент кафедри аналітичної економіки та менеджменту
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Сокол Руслана Володимирівна,
студентка 4 курсу факультету соціально-психологічної освіти та управління
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

УМОВИ ФОРМУВАННЯ ОПТИМАЛЬНОЇ СТРУКТУРИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Значна кількість вчених розглядають структуру національної економіки як внутрішню, впорядковану систему стійких і узгоджених взаємозв'язків між складовими об'єкта. Розглянувши наукові матеріали [1], можна стверджувати,

що оптимальна структура національної економіки поділяється на шість ланок, які формують особливості національної ідентичності та загальні принципи функціонування. Перший пункт включає в себе єдине законодавство, грошову одиницю і економічний простір. На одному рівні з законодавством і економічним простором знаходиться наявність різних організаційно-правових форм господарювання. Другим пунктом виступає територіальна приналежність країни і на рівні з цим єдина грошово-кредитна та фінансова системи. Третім пунктом є нерозривність процесів виробництва, розподілу і споживання матеріальних благ, послуг і духовних цінностей. На рівні з цим відносять тісні зв'язки між суб'єктами господарювання та загальним відтворювальним комплексом.

Самоорганізація та саморозвиток ринкового середовища є складністю системи національної економіки. Структурні зміни національної економіки за впливом на вектори соціально-економічного розвитку суспільства набувають вирішального значення у системі трансформацій [2]. В свою чергу, нам відоме таке поняття як «структурні зміни», завдяки яким, досліджуються кількісні та якісні закономірності, ідентифікуються тенденції розвитку економіки.

Розглядаючи структуру економіки, з погляду відтворювальних процесів, К. Маркс стверджував, що на зміну капіталізму прийде комунізм, який посилить роль держави в економіці і призведе до якісних структурних зрушень в економіці. На наш погляд, вагомий вплив на сучасну структуру економіки України був здійснений при формуванні радянської економіки, яка, відповідно, перейшла у спадок вітчизняній економіці. Такі явища і дослідження були передмовою структурних змін і тенденцій, які відбуваються зараз, у більш інноваційному і прогресуючому середовищі.

Фундаменталісти концепції сталого розвитку стверджують про поступове зміщення пріоритетів у економічних та соціальних цінностях людини, зокрема акценти зміщуються з виключно матеріального добробуту на нематеріальний (доступність соціально-гуманітарних послуг – якість освіти, систем охорони здоров'я, рівень безпеки тощо) [3]. Це забезпечує стимулювання вищих рівнів

економічного розвитку. Також, особливе місце в концепції сталого розвитку відводиться впливу бідності на економічний та екологічний розвиток. Таке поступове зміщення відбувається зараз і буде відбуватися в майбутньому, набираючи обертів, маючи на меті досягнення пікової точки розвитку даного явища. Сучасні трансформаційні перетворення в Україні відбуваються на фоні структурних макроекономічних диспропорцій. Саме рівень і динаміка розвитку інноваційних процесів є індикатором економічного стану країни, потенційної можливості трансформації національної економіки [4]. Від рівня інноваційного розвитку залежить структура суспільного виробництва, ступінь національної безпеки, конкурентоспроможності суб'єктів господарювання та національної економіки загалом, а також місце держави у глобальних просторово-часових координатах. Зростання ВВП країни, вирішення проблем галузей промисловості та підвищення їх експортного потенціалу суттєво залежать від освоєння новітньої високотехнологічної продукції, впровадження ресурсозберігаючих технологій [5].

Визнаючи загальнорикову логіку економічного розвитку, необхідно зауважити на визначальному впливі державного регулювання на зміст та структуру економічних процесів. З періоду подолання «Великої депресії», держава постійно виступає в якості домінуючого фактора в економічному розвитку. Політична доцільність виступає одним з головних факторів прийняття великої кількості управлінських економічних рішень. Тому, необхідно враховувати відповідний вплив, та розглядати національну економіку як відкриту підсистему суспільства, що знаходиться у діалектичному взаємозв'язку з політикою, соціумом, культурою.

Список використаних джерел:

1. Національна економіка: навч. посібник / за заг. ред. В. П. Решетило; Харк. нац. акад. міськ. госпва. – Х.: ХНАМГ, 2009 – 386 с.
2. Concerted Development of Social Cohesion Indicators. – Strasbourg: Council of Europe Publishing, 2005. – 235 p.

3. Дзюблюк О. Монетарна політика як ключовий важіль реалізації антикризових заходів в економіці. Банківська справа. 2017. № 2. С. 3-26.
4. Мазаракі А. А., Лагутін В. Д. Внутрішній ринок України в умовах дисбалансів між виробництвом і споживанням, 2016. № 4.
5. Сіденко В., Юрчишин В. Світові тенденції монетарної політики та її українські особливості: аналітична доповідь. Політика монетарного розширення на підтримку зростання і розвитку / наук. ред. В. Юрчишин. Київ: Заповіт, 2016. 116 с.

Оскома Олена Володимирівна,
кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри аналітичної економіки
та менеджменту ФСПОУ
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Данилко Євгенія Костянтинівна,
студентка 1 курсу ФСПОУ
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА В СИСТЕМІ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Для стійкого розвитку держави необхідною передумовою є забезпечення належного рівня її економічної безпеки. Подолання економічної кризи в Україні є одним з пріоритетів політики забезпечення економічної безпеки держави. Зовнішня агресія проти України критично погіршила динаміку соціально-економічного розвитку, що посилило макроекономічні дисбаланси та погіршило перспективи подальшого економічного росту. Теоретичною основою дослідження проблеми економічної безпеки України є, перш за все, з'ясування сутності поняття «економічна безпека», його розвитку і місця у системі національної безпеки.

Над питанням економічної безпеки працювали і працюють провідні вітчизняні та зарубіжні вчені, серед них такі як: Ф. Агіон, О. Амоша,